

Тричената пита

Народна приказка

Едно време дядо Господ ходял често между хората. Това, за което ще ви разкажа, се случило вечерно време. Той, уморен и гладен, едва се дотжтрал до едно селце. Почукал на една висока и хубава порта. Отворили му и го попитали защо чука. Той ги помолил да му позволят да преспи у тях. С половин уста го поканили, като му дали да вечеря корички плесенясал хляб и стара бобена чорба. А в огъня се печела голяма бяла пита. Домжчняло на дядо Господа, излязжл вжн и не се вжрнал вече. Това много зарадвало домакинжт и домакинята. Те разровили огнището да извадят питата, ала що да видят? — изтжрколило се едно валмо от жаби, змии и гущери, които пропжлзляли из стаята и изплашили всички.

Дядо Господ бутнал насрешната вратичка и се отзовал в низка тясна стаичка. А как всичко тука било вехто и окжсано! В кжта спели три дечица, а майката, бедна и болнава вдовица, предяла на хурка. Като видяла стареца, тя станала на крака, подала му столче и го поканила да седне и се стопли край огъня.